

Харис: у рату чакија, данас такија?

Пише: Ђорђе Вуковић
петак, 10 септембар 2010 18:05

У тренутку док је група српских интелектуалаца са обје стране Дрине, замишљена над темом "Неоосманизам и Република Српска", тражила национални одговор поводом актуелне политичке, економске и културне офанзиве Турске на Балкан, стотињак метара даље, у центру Бање Луке, клањао је Харис Силајџић.

Зашто? Тражећи од Срба опроштај за сво оно зло које им је нанијела његова политика од рата наовамо? Ни говора! Клечећи пред родбином и сународницима оних који су током његовог министровања поклани, протјерани, оклеветани, обесправљени? Нема шансе! Молећи Алаха да га благосиња добротом и мудрошћу како би се суочио са властитом одговорношћу и спријечио будуће несреће које провоцирају његови свакодневни испади мржње и искључивости, ратхоушкачки поклици и вербална насиља над Дејтонским споразумом и Уставом? Боже сачувај!

Садашњи, а сасвим извјесно и будући члан Предсједништва БиХ из реда бошњачког народ, клањао је у центру Бањалуке – што поводом Рамазанског бајрама, што због предизборне кампање, не узбуђујући се нарочито о томе шта мисле српске главе около. Ипак, мало реда ради, мало прикладно празничној прилици, први пут у својој дугодишњој и до краја разоткривеној политичкој мисији "омакла" му се ријеч – толеранција! "Желим свима да боље живимо, да буде више толеранције и да се више уважавамо, не само Бошњаци, већ сви у БиХ. Ако то будемо радили свима ће нам бити боље - поручио је некада најоданији сарадник Алије Изетбеговића, а данас његов најдоследнији потомак. Да ли је то искрено и помислио? Ма како да не!

Док је изговарао ову питому и по свему страну ријеч, стотињак метара даље врсни професор оријенталистике, дугодишњи амбасадор у Турској и аутор књиге "Неоосманизам" Дарко Танасковић објашњавао је значење неке друге ријечи - такија! У питању је један од темељних стубова исламске вјере, метод и правило које омогућава муслиману да прикрива своју вјеру и намјеру (на арапском језику текија значи нешто врло слично феномену кетмана), да обмањује и лаже невјернике, јер Куран каже како ће Алах муслиману судити по ономе што му је на срцу, а не на језику! У Хомеинијевој књизи "Исламска власт" пише да ако неко жели да заговара исламску власт и тежи њеном успостављању, мора се држати управо – такије! С друге стране, ако ко од бошњачких политичара у БиХ познаје ову науку управо је – др Силајџић! То још не види или неће да види само онај ко је политички аналфабета или, пак, Силајџићев саборац у изградњи

Харис: у рату чакија, данас такија?

Пише: Ђорђе Вуковић
петак, 10 септембар 2010 18:05

"мултикултурне и грађанске државе".

Премијер Републике Српске Милорад Додик и те како је био у прилици да се суочи са овим изазовом. Он тврди да се под плаштом заговарања нормализације односа у Босни и Херцеговини крије несумњив неоосманлијски концепт! Додик упозорава да Турска све отвореније настоји да спроведе тоталну "бошњакизацију" и да управо због тога безрезервно подржава Хариса Силајџића, односно његову тобожњу политику стварања "функционалне државе". У том контексту треба сагледати реторику која умјесто дојучерашњих запјенулих фраза о "геноцидној творевини" и "результату агресије и етничког чишћења" почиње да се служи флоскулама о толеранцији, међусобном уважавању и бољем сутра.

Међутим, у БиХ је у току и предизборна кампања током које смо навикли на тзв. националистичке говоре, етничку мобилизацију бирача која подразумева међусобно застрашивање, позивање на угроженост, чапркање по људским и идеолошким лешевима, оживљавање ратних рана и траума. Како одједном да је најгрлатији бошњачки лидер, неисцрпни бесједник о Сребреници, сјемену и имену Републике Српске, безентитетској БиХ, спреман да стане пред бираче са позивима на међусобно уважавање. Рачунајући да сви већ знају како у тој причи нема ни зрна искренности? Сасвим могуће! Увјерен да ће побједити на изборима па све и да пјевао "Боже правде"? Врло извјесно! Одлучан да докрајчи такијом, оно што у рату није завршено чакијом?

Остаје дилема да ли су ових питања заиста свјесне, не само западне дипломате и српски интелектуалци у Србији и Републици Српској, већ и јавност у Федерацији БиХ, сами Бошњаци, мање или више вјерски определијељени, заговорници другачијих концепата - ако таквих уопште и има? Годинама уназад важила је теза како су управо Харис Силајџић и масовна подршка коју има међу босанским муслиманима заправо неопходни Србима како би их непрестано опомињали зашто је важно да чувају дејтонски подијељену БиХ, Републику Српску и национално јединство. На тај начин српска јавност чувала се од погубног сањарења о истински мултиетничкој државној заједници, самообманама о грађанском друштву као одбрани од окоштalog и прекомјерног национализма, од имитација европски настројених снага, од лажних реформи и прогреса.

Српска интелигенција мораће што прије да се замисли и над питањем може ли у Сарајеву, Новом Пазару или гдје већ наћи бошњачког саговорника којем је ријеч такија заиста страна!